

Laust

D'Artagnan havde netop gjort kål på endnu en flok af kardinalens mænd, da larmen fra den grønne Puch Maxi overdøvede alt. Alexander havde skaffet den og fået den til at virke med hjælp fra Wizz, og nu sad Samson og gassede op for den mens han havde en smøg til at hænge i mundvigen som en anden Philipe Marlowe. Peter skoddede sin smøg og gik hen til knallerten. "Pil ned Samson og la' far her komme til, jeg har første tur". "Selvfølgelig Peter" svarede Samson. Samson gjorde altid hvad Peter sagde. "Hey hvorfor skal du være først?". "Hold kæft Luis", kom det fra alle mand i kor. Det var en refleks. Du så på Luis, der havde det sædvanlige uforstående ansigtsudtryk mens han pillede næse. Du kom til at tænke på noget du havde hørt i tv-avisen aftenen før. "Vidste du godt at man kan blive dømt til aldrig mere at kunne få kørekort hvis man bliver fanget i at køre ulovligt på knallert?". Du tog dine briller af for at bøje en af brillestængerne tilbage på plads. "Hvad fanden snakker du om Laust?" spurgte Peter. "Ja jeg har selv hørt det i tv-avisen, at politiet kan fratage dig dit kørekort senere". "Jeg bliver sku ikke taget" sagde Peter og huggede gassen i bund og fløj ud af gårdspladsen. Nej selvfølgelig bliver Peter ikke taget. Han er usårlig, som Achilleus.

Du så på flokken, banden. De 4 andre stod og så på røgskyen efter knallerten. Alexander var Peters kammeret og styrede banden sammen med Peter. De var begge et år ældre en dig, Wizz og Samson, der kun var 11. Wizz, eller Frank som han hed, var en lille gut med forstand på mekanik, ret smart. Det var dog ikke alle af hans påfund du var lige tyg ved. Samson, eller Isak som var hans rigtige navn var Peters discipel. Han var ret stor og stærk for en på 11, så Samson var et ret passende navn. Luis, den yngste på kun 10 var lille og tyk. Han hang altid ud med jer. Han var sjov at drille, og så gik det jo ikke ud over dig. Men egentlig var han ok, det var som om han hørte til. Jeres helt store drøm var at blive politibetjente. Du kunne godt tænke dig at være opdager, ligesom de store detektiver, og løse mordgåder, og sidde på dit kontor med benene oppe og sige: Det er elementært...

Banden er et fristed. Derhjemme er der altid gruppemøder, gulerodssuppe og hippiefester i kollektivet. Det er ikke til at være alene nogen steder. I banden er du heller ikke alene, men der kan du være dig selv. I kollektivet brokker de sig altid over hvilke bøger du læser, og især hvilke tegneserier du kigger i. De er kapitalistiske og udtryk for højrefløjens hjernevask. Det problem har Peter garanteret ikke. Peter har verdens sejeste far. Han er altid nysgerrig omkring hvilke bøger du har læst. Det er ham der har givet dig de tre musketerer. Alexander er ikke så heldig. Hans far er rejst og moren har fået angstanfald og er på medicin. Så Alexander skal altid passe sin lillesøster. Wizz's far er også sej, men også ret mærkelig. Han er i gang med at bygge sin egen computer. Han er en større nørd en Wizz. Franskmanden, altså Luis' far er lidt af en legende. Alexander siger at han er agent eller elitesoldat. Han er

aldrig hjemme så Luis går op af sin mor og bliver helt vildt forkælet. Ikke noget at sige til at han er rimelig tyk.

Du er Laust, og er 11 år gammel. Du er gruppens læsehest og fessor. Dit nærmest uendelige lager af nyttige oplysninger er til stor gavn for dine kammerater...(?!). I dag er der møde i banden, og i har fået at vide af Peter og Alexander at i skal tage noget fedt med og vise det frem. Men ikke nok med det, så skal det være noget du kan fortælle en fed historie om. Du har taget en meget gammel og meget flot pibe med. Den har et meget langt mundstykke og pibehovedet er udskåret som en totemspæl. Du har tænkt på at fortælle noget om indianere. Du har også nakket en halv pakke tobak fra din far. Det lugter meget sødligt så der er sikkert whisky i, ligesom Sweet Dublin.

Laust Kahlentorp

And i have the names - of those who got away - away with it - and i - wont go down alone.

(Those who got away with it - Kitty Wu).

"Velkommen til Et liv i luksus. Mit navn er Birgitte Wolf. I programmet i aften skal vi se nærmere på nogle af de mindre kendte, men meget rige mennesker her i København. En af aftenens emner er Laust Kahlentorp, kriminalassistent ved politiets afdeling for økonomisk kriminalitet og på top 100 over de rigeste Københavnerne under 50 år. Laust, har ved siden af en glødende karriere som en af politiets gulddrenge, gjort en lynkarriere inden for aktiehandel og investeringer, der har placeret ham i den absolutte økonomiske elite. I aftenens program har vi fået lov at kigge ind i hans stilfulde, 4 værelses lejlighed på Islandsbrygge, fået en køretur i en af hans 2 Maseratier, samt et intimt interview med denne ungkarl".

Byens lys var som små prikker på et stykke sort papir, en myriade af farver og former, der hver især dækkede over en historie. Lys, mennesker, huse, brikker, ryk med det samme til start og inkasser 500 kroner. 14 millioner kroner lige ud i æteren, og det rørte dig ikke, eller gjorde det? En mærkelig følelse havde ramt dig da du så aktiekursen styrtdykke. Glæde eller sorg? Du ved det ikke, men i tre sekunder var du for en gang skyld ikke ligeglad. Du er faldet til ro, har fået tid til at tænke, genvinde kontrollen, men et kort sekund, midt i stormen, var den der følelse der, hunden på værkstedet, der var efter jer, spændingen. "Køb for helvede køb! "men er det nu også klogt?" spørger de, "du kan miste det hele". Hvad fanden tror de meningen er?

Laust har ikke snakket med de andre de sidste 20 år, eller dvs. Han har kort mødt Wizz, der skulle låne nogle penge. Intet blev sagt. Endnu et lån der aldrig kommer til at stå nogen steder. Af og til møder han nogle af de andre på de lange gange inde på politigaarden, og han hilser, men det er det. Han følger dog lidt med i hvad de laver, gennem avisudklip.

Laust er 31 år, og arbejder som politiassistent ved afdelingen for økonomisk kriminalitet ved siden af sine investeringsvirksomheder. Han er dygtig, for han har et indgående førstehåndskendskab til økonomisk kriminalitet. Han har fra at være en nörd med næsen i bøger, opbygget et mindre forretningsimperie, bestående af investerings firmaer og venturekapital. Men fælles for det hele er at det er tal og ikke hard cash. Med et trylleslag kan det hele forsvinde og tage ham med i faldet, som et Damokles sværd, der skal spidde ham, guds straf. For nyeligt er satsningerne blevet større og større, og tråden der bærer sværdet, tyndere og tyndere.

Laust har aldrig tilgivet Peter, som han mener er skyld i det der skete i den frygtelige lagerhal. Samtidig bebrejder han sig selv, for hvordan kunne Peter vide det? Han er konstant splittet mellem denne modvilje mod Peter og savnet af ham og de andre, og ikke mindst tvivlen om, hvorvidt han har ret til at nære modvilje mod Peter. Måske er det derfor at han konstant søger afgrunden i vildere og vildere satsninger, somom han forsøger at aftvinge sit Dammoklessværd et svar.

Han er alene, og har ingen venner. Ingen har kunnet komme tæt på ham. Han har ikke haft faste forhold. Der var ikke plads, så derfor har han fået et rygte som en playboy, da hans penge tiltrækker det andet køn. Han er blevet kold måske ligeglad, eller også forsøger han bare at undgå alle de komplicerede følelser. Penge kan han i det mindste forstå. Kontrollen er vigtig for ham, og det var nok også derfor det ikke kunne gå stærkt nok med at tjene penge i starten. Det er ikke et tilfælde at han altid købte de rigtige aktier, og hans investeringer var ikke altid nogen der blev opgivet til skattevæsnet. Insiderhandel, hvidvask kaldes det i fagtermer. Men hvem er bedre til at spotte en synder, end synderen selv. En stor del af pengene kom også fra Grækeren. Laust fik i starten af sin karriere ved et tilfælde fat i et bevis på at Grækeren havde udøvet skattesvind. Men i stedet for at knalde ham, afpressede han ham for penge. Nu er de kvit, pro kvo pro, men Laust er ikke en af Grækerens venner.

...Men pludselig, ud af den blå luft blev du kontaktet af Peter, der havde arrangeret et møde hjemme ved ham. Du ved der har været optræk længe til en sag mod korrupte politifolk i København. Peter er selvfølgelig manden de vil sætte på det. Du har valgt at dukke op og deltage, for i det mindste at få en afklaring efter 20 år. Der er så meget der skal redes ud.

Luis

Samson sad og gassede op for grønne Puch Maxi med en cigaret hængende i mundvigen. Du kunne ikke gøre andet end bare stå og stirre på knallerten. Det var Alexander, der havde skaffet den, og havde gjort den i orden sammen med Wizz. Den larmede rigtigt meget, og var enormt stor. Den var simpelthen så ufattelig fed, at du måtte prøve den. Når du kom hjem måtte du klart spørge mamma om du måtte få sådan en. Peter slukkede sin cigaret og gik hen til knallerten. "Pil ned Samson og la' far her komme til, jeg har første tur". "Selvfølgelig Peter" svarede Samson. Samson gjorde hvad Peter sagde. "Hey hvorfor skal du være først?". "Hold kæft Luis", kom det fra alle mand i kor. Øv! Du stod lidt og sparkede med tåspidsen i jorden. "Vidste du godt at man kan blive dømt til aldrig mere at kunne få kørekort hvis man bliver fanget i at køre ulovligt på knallert?". Laust tog sine briller af for at bøje en af brillestængerne tilbage på plads. "Hvad fanden snakker du om Laust?" spurgte Peter. "Ja jeg har selv hørt det i tv-avisen, at politiet kan fratage dig dit kørekort senere". "Jeg bliver sku ikke taget" sagde Peter og kørte alt hvad han kunne ud af gårdspladsen. Det var helt vildt at han turde køre på den... Og så især når politiet kunne tage et kørekort som at han ikke havde... og så på forhånd!

Du så på flokken, banden. De 4 andre stod og så efter knallerten. Alexander var Peters kammeret og styrede banden sammen med Peter. De var begge 2 år ældre en dig og helt vildt seje. Laust, Wizz og Samson, var 11, kun et år ældre end dig. Samson, eller Isak som var hans rigtige navn, var den største, mens Wizz var god til at lave ting med mekanik. Laust var helt vildt klog og læste mange bøger. Han vidste alt muligt om hele verden. Du var yngst og havde fået lov at være med i banden. De drillede dig godt nok, men det gjorde ikke noget, for det betød at du var en del af banden. Jeres helt store drøm var at blive politibetjente. Det var din aller største drøm, at gå sammen med de andre i uniform ned gennem strøget og hilse og gå med pistol og sige, "goddag unge mand, du må vist ikke cykle her".

Banden er et lidt farligt sted og det er sejt. Du kan også godt lide at være hjemme ved mor. Hun tager sig altid godt af dig og laver det bedste mad, og kun det du kan lide, men det er også sejt når det er lidt farligt. Din far er aldrig hjemme. Han er altid på rejse i udlandet. Når han er hjemme har han altid mærkelige ting med som han gemmer på kontoret. De andre siger at han er agent og kalder ham Franskmanden. Det er fordi han er fra Frankrig og så er du også fra Frankrig. De siger også at det er derfor at du snakker sjovt. Hvis det er rigtigt har du en sej far. Men Peter har alligevel verdens sejeste far. Han er altid flink og kan fortælle gode vitser. Alexander er ikke så heldig. Hans far er rejst og moren er vistnok syg. Så Alexander skal altid passe sin lillesøster. Laust bor i noget der hedder et kollektiv, hvilket lyder lidt mærkeligt. Hans forældre er ret mærkelige. Samson siger at de er hippier og ryger narko og altid er nøgne. Du kan godt tænke dig at blive som din far, en

hemmelig agent, bare det ikke er for farligt, eller for uhyggeligt, og de andre siger også at du er for tyk.

Du er Luis, du er bandens mobbeoffer nummer et, men det er ok. Det er fordi de godt kan lide dig siger din mor. I dag har i møde i banden, og Peter og Alexander har sagt at i skal tage noget sejt med, som at i kan vise frem. Men ikke nok med det, men i skal også kunne fortælle noget sejt om det. Du har været inde på din fars kontor og taget noget sejt. Det er vistnok noget der hedder en armbryst. Den er lavet af metal og ser ret sportsagtig ud med små metalpile med farvede fjer. Du kan dog ikke trække stålwiren tilbage. Men det kan samson nok. Du forestiller dig at din far har været på en tidsrejse tilbage til vikingetiden og hente den og at han har dræbt mange vikinger med den. Den er i hvert fald sej... Og tung

Luis Reaument

Strangled by your outfit - your outfit wearing you

(Everyone in this room is guilty - Kitty Wu)

"Jeg vil som repræsentant for Københavns byråd overrække dig, Politiasistent Luis Reument, den højeste udmærkelser for ekstraordinær mod og resolution i tjenesten: det danske politikorps fortjenestesmedalje. Denne hædersbevisning tildeles dig for at have fået en såret kollega, og dig selv ud af en forulykket og brændende tjenestebil, trods store personlige skader og med stor risiko for eget liv. Men dette er ikke det hele. Samtidig fik du din kollega og dig selv levende ud af situationen efter en konfrontation med de voldsmænd der var skyld i ulykken, og du var i stand til at bære din kollega på sikker afstand indtil hjælpen nåede frem. I vores undersøgelser af deres tjeneste, fremgår det entydigt fra alle dine kollegaer, at du er en mand af usædvanligt stort mod og resolution, med en stædighed og beslutsomhed omkring din tjeneste, som er beundringsværdi. Ydermere roses du for din selvsikre fremfærd, og dine altid rappe replikker, selv i de mørkeste stunder. Vil du kommer herop og modtage din hædersbevisning".

"Vi kan sku da ikke sætte efter dem!". "Så du ikke hvad det svin gjorde, han gav mig fingeren". Man skal aldrig give dig fingeren. Du startede sirenen og huggede sømmet i bund. Med ca. 90 km/t ramte du bilen, midt i et sving, og de to biler væltede ud i krydset. Arme og ben fløj til højre og venstre. Da bilen lå stille fløj du ud af vognens nu smadrede forrude og var i et spring oppe ved den anden bil. "Fuck! Du er jo psykopat!" kom det fra den blødende, skallede chauffør. "Godt gættet kammerat. Det skulle du nok have overvejet da du svinede mig til", svarede du og hev ham ud af bilen mens du begyndte at præperere hans ansigt med dine næver. "Hjælp, Luis, jeg sidder fast". Du kunne høre din makkers spage stemme, og det var der du mærkede varmen. Der var gået hul på tanken, og et eller andet havde antændt det. Du slog en sidste gang. "Mérde", og løb tilbage. Gerningsmanden var ikke kommet alvorligt til skade, men han havde sku at blive invalid fortjent. Hans blod var ikke til at få af din armaniskjorte. Du hev din makker op på skuldrene. "Fik du ham?" spurgte han. "Jep! Selv hans børnebørn vil blive født bulet". Smågrinende så i benzintanken eksplodere i et hav af flammer.

Luis har ikke snakket med de andre i de mellemliggende 20 år. Han holder sig ajour med hvad de laver i aviserne og møder han dem på stationen hilser han, hvis de da kan genkende ham.

Luis er 30 år og arbejder som urobtjent i København. Han er ikke længere den lille tykke dreng. Armaniskjorten er spændt ud over en veltrænet, solbrun krop, og han er mindst lige så kendt for at give den gas i det Københavnske natteliv, som han er for at være heltestrømeren. Kun blandt de nærmeste kollegaer er han berygtet for at være en særdeles hidsig og hårdhændet strømer. Han er altid i fronten. Ingen skal gasse op hvis de holder ved siden af ham i lyskrydset. Ingen skal overhale ham på motorvejen, ingen skal give ham fingeren eller håne ham. Han er Luis, han er manden. Han er typen der hvis han tvinges til at gå i uniform, supplerer den med Hugo Boss bukser, Armani skjorte, Italienske sko og et par dyre solbriller, så han kan reflektere solen. Pengene er ikke det store problem. Efter hans fars død, får han en check hver måned fra Frankrig. Det er ikke en formue, bare lige til at supplere lønnen så han ikke lider nød og kan leve godt.

Luis er smart, både i tøjlet i munden og i hele hans attitude. Men den pågående, smarte og aggressive attitude, dækker over et savn, han ikke kan sætte ord på. Han mangler et modspil, nogen der tør gå ham på klingen, der kan holde ham nede. Alle er så fucking intimideret af ham. Han savner at kende sin plads. Savner de kærlige drillerier.

...Og så en dag, pludselig og uventet ringer Peter og beder dig om at dukke op hjemme hos ham. De andre kommer også. Du er ængstelig, hvad vil der ske? Kan de snakke om det der er sket? Men under alle omstændigheder glæder du dig til at vise dem at du ikke længere er lille fede luis.

Peter

Da Alexander kom trækkende med knallerten var det første du tænkte: "sådan noget gammelt lort. Den får vi fandme aldrig til at køre", men du måtte tage dine ord i dig igen. Den kom til at køre, takket være Alexander - han vidste mere om knallerte end du havde troet - og så selvfølgelig Wizz. Den lille lort ku' sit pis når det kom til noget der kunne starte, køre, blinke, sige lyde... ja bare der var mekanik i. Nu sad Samson på den og gav den gas, med en smøg i kæften. Han var den eneste, der bare var i nærheden af at kunne sidde på sædet og røre jorden. Du skoddede din egen smøg og gik derhen. "Pil ned Samson og la' far her komme til, jeg har første tur". "Selvfølgelig Peter". Som altid adlød Samson, og hoppede ned af maskinen. "Hey hvorfor skal du være først?" kom det fra lille tykke Luis. "Hold kæft Luis", kom det fra alle mand i kor. Det var en refleks. Du satte dig op på svinet, en grøn udboret Puch maxi med en mælkekasse spændt bag på. Et vaskeægte vrage. "Vidste du godt at man kan blive dømt til aldrig mere at kunne få kørekort hvis man bliver fanget i at køre ulovligt på knallert?". Laust stod og var ved at bøje en af sine brillestænger tilbage på plads mens han missede med øjnene. "Hvad fanden snakker du om Laust?". "Ja jeg har selv hørt det i tv-avisen, at politiet kan fratage dig dit kørekort senere". "Jeg bliver sku ikke taget", svarede du og nikkede til Alexander der grinede og nikkede tilbage.

Du så på flokken, banden. De 4 andre stod måbende og gloede på jer. Så rykkede du håndtaget i bund og knallerten for afsted med grus og jord flyvende ud til alle sider. Der var dig, Alexander, og så de andre. Samson, egentlig Isak, men han blev bare kaldt Samson, var kun 11, et år yngre end dig og Alexander, men allerede større. Han gjorde alt hvad i sagde. Så var der Wizz, eller Frank som han hed, den lille lort, og selvfølgelig Laust, der altid sad med næsen i en eller anden bog eller et tegneseriehæfte. Wizz og Laust var også 11. Den sidste var tykke Luis. Hans far var fransk, så Luis snakkede lidt sjovt. Det fik han også at høre for, det var pænt skæg. Og så var han tyk som bolledej. Men han var nu cool nok, og så var han sjov at drille. Alexander var din ældste og bedste ven, i spillede fodbold sammen og havde røget flere smøger sammen end de fleste. I styrede banden. Jeres helt store drøm var at blive politibetjente.

Banden er et fristed. Ikke fordi det var strengt derhjemme, de gamle er ok, men bare lidt for korrekte og småborgerlige. De vil altid det bedste, og mener og regner med alt muligt. Alexander har det noget værre. Hans far er skredet så Alexander skal altid hjælpe hans mor med at passe lillesøsteren. Og så hjælper det heller ikke at Alexanders mor får sådan nogle nerveanfald, men Alexander er sej. Værre endnu er det med Samson. Når hans far er stiv, tæver han Samson - og Samsons mor. Samson er begyndt at få sådan nogle nervøse trækninger af at blive slået så meget. Det er vist kun dig der kunne se det. Wizz's far er ingeniør og lige så

nørdet som Wizz. Laust's forældre er sådan nogle hippityper. De bor i kollektiv og har ingen fjernsyn. Franskmanden, altså Luis' far er aldrig hjemme. Alexander er sikker på at han er hemmelig agent eller elitesoldat eller sådan noget. Han har set ham mødes med nogle jakkesæt inde på banegården, hvor de byttede kufferter. Men derhjemme går Luis altid op af sin mor der forkæler ham. Det var sikkert derfor han var sådan en tuder og bolletyk.

Du er Peter, er 12 år gammel og er sammen med Alexander leder af banden. Du er alfa-han, en naturlig leder, som de andre ser op til. I dag skal i mødes i banden. I har planlagt at alle skal tage noget med der er sejt og fortælle om det. Det er dig der styrer mødet. Du har ikke noget med, fordi Alexander og dig har en overraskelse til de andre. Din onkel Andreas er politibetjent og har lovet at lade jer at skyde med en pistol, prøve rigtige håndjern, få en tur i politibilen og en masse andre seje ting. Der ligger en stor tom lagerbygning i industrikvarteret, hvor i kan skyde efter dåser uden at ramme noget, og du har aftalt med din onkel at i skal møde ham der. Alexander er allerede taget derud for at lære at skyde først så han kan imponere de andre. Men først skal de andre vise at de er klar. Derfor har du en udfordring klar til dem. Ude i industrikvarteret ligger der en mekaniker der har en gal hund. Hver i sær skal en af de andre liste sig ind på værkstedet, undgå hunden og stjæle et stykke værktøj. Tør de ikke kan de ikke få lov at skyde med pistolen.

Som Peter skal du "køre" mødet, byde folk velkommen og bede dem om efter tur at vise hvad de har med. Men hvad der er mindst lige så vigtigt er at de skal fortælle om dem. Når det er sket skal du fortælle dem om udfordringen og overraskelsen.

Peter Skov Madsen

Every punch we threw sank in – knuckles bruised – and fingers bend
(Punch.drunk – Kittu Wu)

”Peter Skov Madsen er en fremragende betjent, en god kollega og et godt menneske. I alle mine år som chef for politigaarden her på Vestrebro har jeg sjældent mødt en person jeg tør sætte så stor lidt til. Peter! Jeg vil løkønske dig, din kone og dine to yndige døtre med forfremmelsen til politikommisær her ved krininalpolitiets interne afdeling, og endda den yngste i landet. Godt gået! Men jeg vil have lov at sige en ting til dig Peter, og det er: pas nu på ikke at slide dig ihjel. Der skal også være plads til alt det andet, til livet. Din nye stilling vil automatisk gøre dig meget upopulær blandt visse kollegaer, og så er det vigtigt at have baglandet i orden”.

”Godmorgen kommisær Madsen”, den ældre betjent hilste høfligt, men du kunne se hans anklagende øjne, de furede bryn, den forsigtige sammenknytning af hånden og den aura af foragt der hang i luften da han var gået forbi. Han gjorde ret i at afsky dig. Du gik ned langs rækken af kontorer, en slags sadomasokistisk spidsrod i et hav af bebrejdende blikke og usagte trusler. Tugten komme til den som fortjener det. Hvilken dobbelttydighed. Telefonen ringede. ”Ja hej skat... nej det bliver nok sent i aften... ja det er jeg også ked af... kys dem godnat fra mig af... lad nu være med det der... Du ved jeg ikke..... prøv nu lige at... hvad fanden vil du have at jeg skal gøre! Det ved du godt jeg ikke kan... prøv nu lige at høre her det er fandme det job der sætter maden på bordet... det der gider jeg slet ikke diskutere i telefonen... farvel”. Du hang jakken bag på stolen, tog en kop kaffe og satte dig ved computeren. Du bestilte pizza og åbnede personalefilerne for Frederiksberg politikreds. Et eller andet skulle aftenen gå med. Da de andre gik hjem og holdt fyraften var du så optaget af filerne at du næsten ikke bemærkede deres blikke og deres hovedrysten. Hadet.

Peter har ikke snakket med nogen af de andre i 20 år. Han har holdt øje med deres karriere og gemmer avisudklip af dem i en skuffe. Han har hilst på et par stykker af dem, da man uværgeligt støder ind i hinanden som betjente i København, men der er aldrig blevet sagt et ord.

Peter er 32 år og er lige blevet forfremmet til politikommisær i kriminalpolitiets interne afdeling, der ledes af Politiinspektør Ernst Harrild. Ernst er det tætteste Peter kommer på en ven. Ernst ved hvordan det er at være hadet og afskyet, men han håndterer det godt, og forsøger at give sine erfaringer videre til Peter. Men Peter har svært ved at lære at slappe af, koble af og distancere sig fra det, for det er ham selv der er den der hader. Han hader sig selv. Han er plaget af skyld over det der skete i lagerhallen og har lukket sig inde i en verden af selvforagt. Ikke

engang hans kone Annette og hans to børn, mette på 5 og Klaus på 7, formår at trænge ind i det følelsesmæssige skjold af selvforagt han har rejst omkring sig selv. Det var ikke så slemt i starten af hans karriere, der havde han bare travlt med at blive noget. Han begravede sig i arbejde og blev en gulddreng i kriminalpolitiet. Nu er han den yngste kriminalkommisær i den interne afdeling nogensinde, med opgave at opspore politikorruption i det indre København. Og han føler det som om han er ved at rådne op inde fra. For nyeligt er der også startet rygter om at han driver en uberettiget klapjagt på betjente.

...For nyeligt fik du en opgave af Ernst: "Sammel en gruppe du stoler på, sådan virkelig stoler på. Vi er måske på sporet af et kæmpe netværk af bestikkelse og korruption. Vi har fundet ud af at Hotel Metropol er front for en eller anden form for pengetransport. Få fat i nogle folk og hold øje med stedet. Løs denne sag for os og vejen til toppen er åben". Du vidste præcis hvem du skulle bruge: Samson, Wizz, Laust og Luis. Du kontaktede dem og har bedt dem om at møde dig hjemme hos dig til en uformel middag, hvor du vil fortælle dem om opgaven. Du har også planlagt en brunch på fortorvscafeen over for Hotel Metropol næste formiddag. Det er for at rekonisere lidt og samtidig holde øje med stedet. Måske er dette job en måde hvorpå du kan betale noget af det tilbage du skylder dem.

Samson (Isak)

Du sad på knallerten, en grøn Puch Maxi med mælkekasse og hele lortet, med en smøg i kæften og rykkede for hårdt i gashåndtaget. Du kunne næsten nå jorden fra sædet. Røgen fra smøgen sved i øjnene og smagte ikke særlig godt, men du så satme sej ud. "Pil ned Samson og la' far her komme til, jeg har første tur". Peter kom hen til knallerten. Han kastede sin smøg på jorden, og skoddede den med højre fod. Det så pisse rutineret ud. Han blæste røg ud af mundvigen mens han nikkede med hovedet, signal til at han skulle til. "Selvfølgelig Peter". Du trådte ned og så Peter sætte sig op på svinet. Peter og Alexander styrede showet. Alexander havde skaffet knallerten og lavet den i stand sammen med Wizz. Wizz den lille lort kunne alt det der med mekanik. Peter var bare for sej. "Hey hvorfor skal du være først?". Det var lille, fede fransker-Luis der råbte op. "Hold kæft Luis", kom det fra alle mand i kor. Det var en refleks. "Vidste du godt at man kan blive dømt til aldrig mere at kunne få kørekort hvis man bliver fanget i at køre ulovligt på knallert?". Laust stod og var ved at bøje en af sine brillestænger tilbage på plads mens han missede med øjnene. "Hvad fanden snakker du om Laust?" spurgte Peter. "Ja jeg har selv hørt det i tv-avisen, at politiet kan fratage dig dit kørekort senere". "Jeg bliver sku ikke taget" sagde Peter og huggede gassen i bund og fløj ud af gårdspladsen. Selvfølgelig var ingen der snupper Peter. Peter og Alexander var for seje.

Du så på flokken, banden. De 4 andre stod og så på røgskyen efter knallerten. Alexander var Peters kammeret og styrede banden sammen med Peter. De var begge et år ældre en dig, Wizz og Laust. I var kun 11. Wizz, eller Frank som han hed, var en lille lort med styr på alt muligt pis, bare det kunne starte, blinke eller sige lyde. Nørde-Laust, var meget sjov. Han sad altid med snotten i en eller anden skide bog eller tegneserie. Men han vidste også alle mulige fede ting. Han var sku ok. Luis, der kun var 10 var en lille, fed irriterende møgknægt der altid hang ud med jer. Han var herre meget en tuder, men han var sjov og drille og var alligevel altid med på den værste bare man pressede ham lidt. Han var fed nok at have med. Han var sku en del af banden. Jeres helt store drøm var at blive politibetjente, for de har gøbs, og gøbs er seje.

Banden er et fristed. Det er fandme ikke sjov derhjemme. Den gamle drikker sig altid skide stiv, og når han er stiv, skal han altid ævle løs om disciplin og opdragelse og giver sig straks til at tæve løs på dig. Hvis du skrider giver han sig til at tæve din mor, så du tager den som regel for holdet. Sådan en narrøv. Gid han døde af et hjerteanfald eller blev kørt ned eller et eller andet. Eller bare ville holde op med at drikke, for så er han cool nok. Sidste gang han var ædru tog han dig med ud at fiske på Islands Brygge. Det var super fedt. Han kunne en masse fede historier fra dengang han var ude at sejle. Det var garanteret sådan Peter havde det med sin far. Peter har verdens sejeste far, der altid vil lave ting med Peter, eller giver sodavand når banden

kigger forbi. Alexander er ikke så heldig. Hans far er skredet og moren har fået et nervesammenbrud. Så Alexander skal altid passe sin lillesøster. Wizz's far er bare psyko mærkelig. Han er en større nørd en Wizz. Franskmanden, altså Luis' far er lidt af en legende. Alexander siger at han er agent eller et eller andet. Men han er aldrig hjemme så Luis går hjemme ved mor og blev pisse forkælet. Man får altid det vildeste mad og masser af slik ovre ved Luis. Ikke noget at sige til at han er smeller fed. Laust's forældre er nok alligevel de mærkeligste. De bor i kollektiv, og Alexander siger at de dyrker gruppesex og tager narko, og ingen fjernsyn har. Nederen.

Du er Samson, er 11 år gammel og er godt på vej til at blive en ordentlig kleppert. Du ser dig selv som Peter og Alexanders løjtnant, underleder i banden. I dag skal i mødes i banden, og Peter og Alexander har sagt at alle skal tage noget pisse fedt med, som skal vises frem, og man skal helst kunne fortælle noget fedt om det. Du har nakket 3 pornoblade af din far, for pornoblade er satme seje. Men det vildeste er at hende genboen i bygningen overfor altid render nøgen rundt på altanen, og hun har ret store patter. Så du har taget et billede af hende med din fars polaorid kamera og har nakket et par af hendes trusser nede på tørresnoren. Det er fandme for fedt.

Isak Guldberg (Samson)

So work the room - it's over soon - but it will, not be long - before they find you.

(Everyone in this room is guilty – Kitty Wu)

”Fire gange på to måneder, det er fandme ikke et tilfælde! Fire gange! Så smarte er strisserne fandme ikke, de må have fået hjælp, af en af jer. En af jeg er et fucking stikkervin! For helvede, vi er et broderskab, et ubrydeligt bond, og så er her en stikker! Fire gange, har i nogen ide om hvor mange penge det her kommer til at koste Grækeren? Har i overhovedet noget ide om hvad Grækeren gør når han mister penge? Han får fucking hovedet af alle han bare tror er skyldige. Og jeg ved det er en af jer. Jeg ved hvem det IKKE er. Det er ikke Samson. Han er fandme den eneste herinde jeg efterhånden kan stole på. Men jer!? Hvem af jer kan jeg stole på? Dig? Måske. Og dig? Måske også, men dig? Dig stoler jeg fandme ikke på over en dørtærskel. Samson, gør ham grim!”.

Verden var et kakofoni af smerte, talløse skrig der hamrer deres livløse kroppe mod dine trommehinder, mens grinende skelletter med Dannebro og fortjenestemedaljer går strækmarch for dine øjne, mens de anklagende peger fingre. Stikkervin. Billeder af unge naive ansigter, gamle venner, bekendte. De går blandt skeletterne i flokken, der langsomt bliver utydelig. Du løber efter dem og falder i jorden, mørk og fugtig, med biller under tøjet og præsten der med rådne tænder fordømmer dig og kaster den våde jord på dig. Du vågner ved at Molly rusker dig. ”Fuck Samson, jeg troede lige du var væk der, du var lige ved at OD”. Du rystede, tårene løb ned af dine kinder. Duften fra Mollys tunge parfume fik dig til at falde til ro. ”Du må til at tage dig sammen, jeg har kunder om en times tid og de betaler sku ikke for en trekant”, ”ja, selvfølgelig” svarede du og rejste dig op. ”Jeg har også en aftale med Damgaard. Vi skal ind og se en film”. Molly smilte. ”Du kan rigtigt godt lide Damgaard kan du ikke?”. ”Tjoo”, svarede du. ”Han er sku ok”. Det var koldt men du var ved at genvinde kontrollen. Du må til at holde op med at tage det lort, du skylder allerede Grækeren for mange penge og lortet gør dig sårbar. Det sætter også Damgaard i et skidt lys hvis han finder ud af at du skylder Grækeren. Du stopper når du har brugt det du har i lommen. Du skal mødes med din politikontakt om en halv time. Den eneste der kalder dig kriminalsassistent Guldberg. Du hader det navn.

Isak er 31 år gammel og arbejder som mulvarp, for kriminalpolitiets afdeling for narkokriminalitet. Han har ikke snakket med de andre i 20 år, eller dvs. Han har været inde og besøge Alexander et par gange, på den lukkede, sammen med Molly. Molly er Alexanders lillesøster. Alexander flyver ind og ud af institutioner, så Molly prøver at passe på ham som han passede på hende dengang. Og Samson prøver at

passe på dig selv og Molly. Alexander er et vræg, en junkie og Alexander kunne næsten ikke genkende ham. Men hvem ville også det. Der var sket meget. Samsons enorme krop er skåret i granit og dækket med ar og tatoveringer. Fuldskægget er sort og tykt, og de arrede knoer fortæller deres egen historie.

Isak holder lidt øje med hvad de andre laver, gemmer nogle avisudklip og sårn. Bare for at følge med. Han har været Mulvarp i Grækerens organisation i 4 år. På gården siger de at han er deres gulddreng, den perfekte skuespiller. Men nøglen til hans succes er nok nærmere at det ikke er skuespil. Han er rykket op som højre hånd for Damgaard, en mand med tilknytning til rygmærkegutterne, og en af Grækerens nærmeste stråmand. Damgaard er en god mand, altså for en voldpsykopat. Han har sine egne regler, men er man loyal, er der intet han ikke vil gøre for en. Det er noget ærligt over ham, noget kontant, noget der minder om livet. Isak har ikke blot overlevet 2 stikkeranklager, men sågar været bødlen. Men han frygter at heldet snart slipper op. Han skylder Grækeren 150.000 kroner, og Damgaard kan ikke forstå at politiet kan blive ved med at være i hælene på ham. Isak vil gerne ud, men han kan ikke svigte Damgaard, og han skylder Grækeren penge, og så er der selvfølgelig Molly. Hun er i Grækerens stald og skylder ham mindst lige så mange penge. Nogle gange frygter Samson, at linen bare må køres ud. Han er låst fast.

...Og så pludselig, ud af den blå luft kontaktes du af Peter, der beder dig om at møde ham og de andre hjemme hos Peter. De ved ikke du stadig er strisser, så det må være noget særligt der skal ske. Inderst inde håber du at dette er mødet der samle jer igen, lige som før. For du har virkeligt brug for venner lige nu.

Wizz (Frank)

Motoren på den grønne Puch Maxi spandt så godt som man kunne forvente af sådan en skrotbunke. Og den kunne køre. Alexander havde skaffet den, og sammen havde i makket med den hele dagen for at få den til at køre. Du havde skiftet tændrør og rensset kaburatoren. Du havde en del erfaring med den slags da din storebror også havde en. Samson sad og gassede op for den mens han havde en smøg til at hænge i mundvigen. Peter skoddede sin smøg og gik hen til knallerten. "Pil ned Samson og la' far her komme til, jeg har første tur". "Selvfølgelig Peter" svarede Samson. Samson gjorde altid hvad Peter sagde. "Hey hvorfor skal du være først?". "Hold kæft Luis", kom det fra alle mand i kor. Det var en refleks. Du kunne se at Laust for en gang skyld kiggede op af sin bog. "Vidste du godt at man kan blive dømt til aldrig mere at kunne få kørekort hvis man bliver fanget i at køre ulovligt på knallert?". Laust tog sine briller af for at bøje en af brillestængerne tilbage på plads. "Hvad fanden snakker du om Laust?" spurgte Peter. "Ja jeg har selv hørt det i tv-avisen, at politiet kan fratage dig dit kørekort senere". "Jeg bliver sku ikke taget" sagde Peter og huggede gassen i bund og fløj ud af gårdspladsen. Peter var for sej.

Du så på flokken, banden. De 4 andre stod og så på røgskyen efter knallerten der to-taktede sig ud af gården mens udstødningen skød lidt. Alexander var Peters kammeret og styrede banden sammen med Peter. De var begge et år ældre en dig, Laust og Samson, der kun var 11. Du blev altid kaldt Wizz, selvom du hed Frank. Fedt navn, the wizard! Samson, eller Isak som var hans rigtige navn var Peters discipel. Han var ret stor og temmelig stærk for en dreng på 11. Luis, den yngste på kun 10 var en lille, tyk tudeunge der altid hang ud med jer. Han var sjov at drille, men han var sku ok, på en måde kunne i nok ikke undvære ham. Jeres helt store drøm var at blive politibetjente. Du drømte ofte om at give den gas gennem byen med sirene og blå blink, og en politiradio der skrattede. Niner-fyrre, niner-fyrre her er OB27, skifter!

Banden er et fristed. Ikke at der er noget galt med at være hjemme, din far er altid med på at lave et eller andet. Lige nu er han ved at samle en computer, det er ret sejt men også ret svært, og delene er skrøbelige så du kan ikke være så meget med. Og det er altid ham der bestemmer hvad i skal lave, hvad der er farligt og hvad der ikke er. Det kan du nu godt vurdere helt selv. Det problem har Peter garanteret ikke. Peter har verdens sejeste far. Han er altid nysgerrig om hvad du går og laver og spørger nogen gange om råd eller hjælp. Alexander er ikke så heldig. Hans far er rejst og moren har fået et nervesammenbrud. Så Alexander skal altid passe sin lillesøster. Laust bor i et kollektiv, og hans forældre er virkeligt mærkelige. De har ikke nogen elektroniske ting derhjemme. Franskmanden, altså Luis' far er lidt af en legende. Alexander siger at han er agent eller elitesoldat. Han er aldrig hjemme så Luis går op af sin mor og bliver helt vildt forkælet. Ikke noget at sige til at han er rimelig tyk.

Du er Wizz, og er 11 år gammel. Du er bandens altnuligmand. Du kan godt lide mekanik og elektronik, især hvis det kan bevæge sig... stærkt. I dag har i møde i banden og Peter og Alexander har sagt at alle skal tage noget fedt med, der skal vises frem og så skal man fortælle hvorfor det er fedt. Du har nakket en lille kasse med assorterede kanonslag fra din fars nytårslager. Der er et par strygere og nogle tyske 4 tommers kanonslag. Men det sejeste er et stort, orange signalkanonslag der bruges af skibe i nød. Din far siger at hvis man sprænger det inde i byen ryger alle ruderne inden for 200 meter. Der skulle også komme et glimt der lyser med 100.000 kandela (det svarer til 100.000 stearinlys på én gang).

Frank Sørensen (Wizz)

"Running - buried to my knees - trying hard to be - a happy customer"

(Customer - Kitty Wu)

"Frank for helvede, du er den bedste betjent jeg har, og en god ven, og jeg kan altså ikke risikere at miste flere gode mænd lige nu, så du må til at tage dig sammen og komme til tiden. Ja jeg ved godt at ungerne var syge og din kone er gravid igen, men for helvede vi har en station der skal fungere ik? Nå ikke mere skideballe for denne gang, jeg er sku glad for at se dig. Går det bedre derhjemme med økonomien og det hele? Nå ikke, hvad med værkstedet? Ja ja pas nu på ikke at slide dig ihjel, vi har brug for dig her. Har du drukket? Ok bare en enkelt, pas nu på ikke at falde i igen ik? Det er godt. Kommer i over og spiser på fredag? Det lyder godt".

Fuck, fuck, fuck. Det hele er noget fuck! Banken vil have deres penge, kassekreditte stiger hele tiden, der er kraft edme ingen ende på det. Der er bare ikke penge nok. Selv med dit lille værksted hvor du tuner biler for de unge lømler i området, kan det ikke løbe rundt. Det kan godt være at det er ulovligt, men det er bedre at du installerer et sikkert anlæg end at de kører rundt med sprængstof i tanken midt på vesterbro. Men det kan fandme snart være ligemeget. Og hvorfor? Fordi Grækeren skal have sine penge, og fordi banken skal have deres penge og fordi alt koster en formue, og der er en ny unge på vej. Du elsker sku alle tre, og også den fjerde der er på vej, men du har ikke råd til det. Ikke når du skal aflevere 5000 om måneden til grækeren oveni for at betale af på gælden, en gæld der skal betales. Nej der er sku ikke noget at sige til at man en gang imellem har brug for at drikke det hele lidt på afstand, men kun i weekenderne. Du vil ikke falde i ligesom sidst... "Hej Wizz! Har du tid til at kigge på fars øse i eftermiddag?", det var Ahmed nede fra Istedgade. "Selvfølgelig" svarede du. "Skal du ud og køre i aften?". "Jeps der er kæmpe ræs nede ved havnen. Store penge". "Sørg nu for at i ikke kører hvor der er folk ellers må jeg ud og lukke jer ned". Det sidste sagde du med et smil på læben. Det var en fredsftale i havde.

Frank er 31 år og arbejder som ordensbetjent. Han har ikke snakket med de andre i de 20 år der er gået, dvs. Han har snakket med Laust, for at låne lidt penge. Der blev ikke sagt noget. Men ellers følger han lidt med i hvad de andre laver gennem avisudklip. Frank sidder i lort til halsen. Han skylder gud og hver mand penge og hver måned lægges der yderligere til gælden. Det er ikke fordi han har smidt pengene væk, men det er som om der altid sker et eller andet, en uventet udgift, et uheld. Og nå ja, så har han en masse gode ideer om investeringer, spil og ting til bilen han bare må have. Hjemmet er et kaos, med tre unger, og en fjerde på vej. Han drikker lidt for

meget, men ikke lige så meget som før, hvor han faldt i. Det var under en af disse lidt tågede perioder at han faldt for en anden fristelse. Spil. Han havde udregnet det her system, men systemet kostede ham en spillegæld hos Grækeren, som han skal betale af på et par år endnu. Udaftil er han utrolig vellidt. De unge betror sig til ham, han har et værksted hvor han tuner deres biler, han er udafvendt, snakkende og alles ven. Han er en af dem der giver politifolk i København et bedre rygte. Han snakker med folk og ønsker virkeligt at løse deres problemer, som om han overkompenserer for problemer han selv har. Og det er hans problem. Et eller andet sted fortrænger han noget han selv mangler, og forsøger at give andre det de mangler. Men korthuset er ved at vælte.

...og så ud af det blå beder Peter dig om at dukke op hjemme hos ham. De andre kommer også... Endelig!